

Heureux ceux qui procurent la paix

Par Gary E. Stevenson
du Collège des douze apôtres

Błogosławieni pokój czyniący

Starszy Gary E. Stevenson
Kworum Dwunastu Apostołów

Conférence générale d'octobre 2025

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille.

Bienvenue à la conférence générale. Combien nous sommes reconnaissants d'être ensemble.

Alors que nous entamons cette conférence, nous gardons à l'esprit les événements douloureux des semaines qui l'ont précédée. Nos cœurs sont lourds à cause du deuil ou, pour certains, de l'incertitude persistante causée par la violence et les tragédies dans le monde. Même des personnes pieuses rassemblées dans des lieux sacrés, y compris notre église consacrée au Michigan, ont perdu la vie ou des êtres chers. Je vous parle avec mon cœur, conscient des fardeaux que votre famille et vous portez et de ce que notre monde a subi depuis la dernière conférence générale.

Capernaüm en Galilée

Imaginez que vous êtes un adolescent à Capernaüm, près de la mer de Galilée, pendant le ministère de Jésus-Christ. Des rumeurs se répandent au sujet d'un rabbi, ou instructeur, dont le message attire les foules. Des voisins prévoient de se rendre sur une colline surplombant la mer pour l'écouter.

Vous parcourez avec eux les routes poussiéreuses de Galilée. En arrivant, vous êtes étonné par la taille de la foule rassemblée pour écouter ce Jésus. Certains murmurent le mot « Messie ».

Vous écoutez. Ses paroles touchent votre cœur. Sur le long chemin de retour chez vous, vous préférez le silence aux conversations.

Vous méditez sur des choses merveilleuses.

Czynienie pokoju zaczyna się w najbardziej podstawowym miejscu — w naszych sercach. Potem w domach i rodzinach.

Witajcie na konferencji generalnej. Jakże jesteśmy wdzięczni za to, że się zgromadziliśmy.

Przygotowując się do tej konferencji, mieliśmy pełną świadomość wydarzeń z ostatnich tygodni. Zdajemy sobie sprawę, że w sercu opłakujemy stratę, a niektórzy odczuwają niepewność w wyniku przemocy czy tragedii na całym świecie. Nawet oddani wierze ludzie zgromadzeni w świętych miejscach — w tym w naszej uświęconej kaplicy w Michigan — stracili życie albo stracili bliskich. Mówię z głębi serca, zdając sobie sprawę, że wiele z waszych serc jest obciążonych tym, czego doświadczyliście wy i wasze rodziny oraz nasz świat od ostatniej konferencji generalnej.

Kafarnaum w Galilei

Wyobraźcie sobie, że jesteście nastolatkiem w Kafarnaum, nad Morzem Galilejskim, w czasie posługi Jezusa Chrystusa. Rozchodzi się wieść o rabinie — nauczycielu — którego przesłanie przyciąga tłumy. Sąsiedzi planują udać się na górę z widokiem na morze, aby Go posłuchać.

Dołączacie do innych ludzi, którzy przemierzają zakurzone drogi Galilei. Po przybyciu na miejsce jesteście zaskoczeni wielkim tłumem, który zgromadził się, aby posłuchać tego Jezusa. Niektórzy cicho szepczą słowo: „Mesjasz”.

Słuchacie. Jego słowa dotyczą waszego serca. Długa droga powrotna do domu upływa wam w ciszy zamiast na rozmowie.

Rozważacie zadziwiające sprawy — sprawy,

es, qui transcendent la loi de Moïse elle-même. Il a parlé de tendre l'autre joue et d'aimer ses ennemis. Il a promis : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Pourtant, sous le poids des jours difficiles, de l'incertitude et de la peur, la paix semble bien loin.

Vous accélérez le pas et arrivez chez vous le souffle court. Votre famille se rassemble et votre père vous demande ce que vous avez entendu et ressenti.

Vous rapportez qu'il vous a invités à laisser votre lumière luire devant autrui, à rester droit malgré les persécutions. Votre émotion est audible quand vous répétez : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Vous demandez : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

Votre père regarde votre mère et répond avec douceur : « Oui. Tout commence à l'endroit le plus essentiel : notre cœur. Ensuite, notre foyer et notre famille. Et ce que nous mettons en pratique ici se répand alors dans nos rues et nos villages. »

2 000 ans plus tard

Avançons de 2 000 ans. Il ne s'agit plus d'un exercice d'imagination, mais de notre réalité. Certes, les pressions ressenties par la génération montante (la polarisation, la sécularisation, les représailles, la violence au volant, les scandales, les attaques groupées sur les réseaux sociaux) diffèrent de celles du jeune de Galilée. Néanmoins, les deux générations sont confrontées à des cultures marquées par le conflit et les tensions.

Heureusement, nos jeunes gens et jeunes filles sont aussi attirés par des sermons sur la montagne modernes : le séminaire, les conférences Jeunes, Soyez forts et Viens et suis-moi. Ils reçoivent les mêmes invitations du Seigneur : laisser leur lumière luire devant autrui, rester droits malgré les persécutionset aimer leurs ennemis.

Les prophètes actuels du Rétablissement les ont encouragés à être des artisans de paix, à

które przewyższają nawet prawo Mojżesza. Mówił o nadstawianiu drugiego policzka i miłowaniu wrogów. Obiecał: „Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani”.

W waszej rzeczywistości, kiedy czujecie ciężar trudnych dni — niepewność i strach — pokój wydaje się odległy.

Przyśpieszacie kroku, zdyszani wchodzicie do domu. Rodzina się zbiera i ojciec prosi: „Opowiedz nam, co usłyszałeś i co poczułeś”.

Mówicie o tym, że On zaprosił was, aby wasze światło jaśniało przed innymi ludźmi, żebyście poszukiwali prawości nawet w obliczu prześladowań. Wasz głos się łamie, gdy powtarzacie: „Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani”.

Pytacie: „Czy naprawdę mogę stać się osobą pokój czyniącą, kiedy świat jest pełen zamieszania, kiedy moje serce przepełnia strach, a pokój wydaje się być tak odległy?”

Ojciec spogląda na matkę i łagodnie odpowiada: „Tak. Zaczynamy w najbardziej podstawowym miejscu — w naszych sercach. Potem w naszych domach i rodzinach. Kiedy w nich ćwiczymy, czynienie pokoju może rozprzestrzenić się na nasze ulice i wioski”.

Przenieśmy się w czasie o 2000 lat później

Przenieśmy się w czasie o 2000 lat później. Nie musicie sobie tego wyobrażać — to nasza rzeczywistość. Chociaż presja odczuwana przez dzisiejsze dorastające pokolenie różni się od presji młodych osób w Galilei — polaryzacja, sekularyzacja, chęć zemsty, agresja na drogach, znieważanie i nagonka w mediach społecznościowych — oba pokolenia mają do czynienia z kulturą konfliktów i napięć.

Na szczęście nasi młodzi mężczyźni i młode kobiety w podobny sposób lgną do okoliczności przypominających Kazanie na górze — do seminarium, konferencji „Dla wzmocnienia młodzieży” i programuPrzyjdź i naśluduj mnie. Dzięki nim otrzymują te same nieustające zaproszenia od Pana: aby ich światło jaśniało przed innymi, aby poszukiwali prawości nawet w obliczu prześladowań miłowali swoich wrogów.

Słyszają również słowa otuchy od żyjących proroków Przywrócenia: „Potrzebni są pokój

exprimer leur désaccord sans être désagréables, à remplacer les querelles et l'orgueil par le pardon et l'amouret à construire des ponts de compréhension et de coopération plutôt que des murs de préjugés et de ségrégation. Et ils ont la même promesse : « Heureux ceux qui procurent la paix, car ils seront appelés enfants de Dieu. »

Le cœur de la génération montante actuelle est rempli du témoignage de Jésus-Christ et d'espérance pour l'avenir. Toutefois, ils demandent aussi : « Puis-je réellement devenir un artisan de paix dans un monde en tumulte, alors que la peur habite mon cœur et que la paix semble si lointaine ? »

La réponse est encore un oui retentissant !
Nous nous saisissons des paroles du Sauveur :
« Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix.
[...] Que votre cœur ne se trouble point, et ne
s'alarme point. »

Pour être un artisan de paix, tout commence à l'essentiel, dans notre cœur. Ensuite, dans notre foyer et notre famille. Ce que nous mettons en pratique là se répand ensuite dans le voisinage et les collectivités.

Voyons ces trois endroits où un saint des derniers jours de notre époque peut apporter la paix.

Être un artisan de paix dans son cœur

Le premier est notre cœur. Il est clair que les enfants étaient attirés par le Christ pendant son ministère. Il y a là un indice. Le cœur pur et innocent d'un enfant qui procure la paix est une source d'inspiration pour notre cœur. Voici la réponse de plusieurs enfants en âge d'aller à la Primaire à la question : « Comment être un artisan de paix ? »

Leurs réponses venaient du cœur. Luke a dit : « Il faut toujours aider les gens. » Grace a expliqué qu'il est important de pardonner, même lorsque cela ne semble pas juste. Anna a raconté : « J'ai vu une fille qui jouait toute seule, alors je suis allée jouer avec elle. » Lindy pense qu'être un artisan de paix signifie aider quelqu'un. « Et la personne aide à son tour. Et ça continue à l'infini. » Liam a dit : « Il ne faut pas être méchant avec quelqu'un qui est méchant avec nous. » London s'est exclamée : « Si quelqu'un se moque de toi ou est méchant, dis-lui : 'Arrête, s'il te plaît.' » Trevor a expliqué : « S'il ne reste qu'un beignet et que tout le monde le veut, on le partage. »

czyniący”. Miejcie odmienne zdanie niż inni ludzie, nie sprawiając im przykrości. Zastąpcie spory i pychę przebaczeniem i miłością. Budujcie mosty współpracy i zrozumienia, a nie mury uprzedzeń i segregacji. I ta sama obietnica: „Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani”.

Serca dzisiejszego dorastającego pokolenia przepełnione są świadectwem o Jezusie Chrystusie i nadzieją na przyszłość. Jednak pytają oni również: „Czy naprawdę mogę stać się osobą pokój czyniącą, kiedy świat jest pełen zamieszania, moje serce przepełnia strach, a pokój wydaje się być tak odległy?”

Odpowiedź po raz kolejny zdecydowanie brzmi: tak! Chwytny się słów Zbawiciela: „Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam [...]. Niech się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka”.

W dzisiejszych czasach czynienie pokoju nadal zaczyna się w najbardziej podstawowym miejscu — w naszych sercach. Potem w domach i rodzinach. Kiedy w nich ćwiczymy, czynienie pokoju może rozprzestrzenić się na nasze sąsiedztwa i społeczności.

Głębiej rozważmy te trzy miejsca, w których współcześni święci w dniach ostatnich „czynią pokój”.

Czynienie pokoju w naszych sercach

Przede wszystkim zaczynamy od naszych serc. Pewien widoczny element posługi Chrystusa ukazuje, jak bardzo Ignęły do Niego dzieci. W tym właśnie tkwi wskazówka. Spojrzenie w nieskalane i niewinne, czyniące pokój serce dziecka może być inspiracją dla naszych serc. Oto odpowiedzi kilkorga dzieci z Organizacji Podstawowej na pytanie: „Jak można czynić pokój?”.

Przytaczam ich płynące prosto z serca odpowiedzi! Luke powiedział: „Zawsze pomagaj bliźnim”. Grace powiedziała o tym, jak ważne jest wybaczenie sobie nawzajem, nawet jeśli wydaje się to niesprawiedliwe. Anna powiedziała: „Zobaczyłam dziewczynkę, która nie miała się z kim bawić, więc poszłam się z nią pobawić”. Lindy zauważyła, że czynienie pokoju oznacza pomaganie bliźnim. „A potem przekazujesz to dalej. Tak będzie w nieskończoność”. Liam powiedział: „Nie bądź złośliwy wobec innych osób, nawet jeśli one są złośliwe wobec ciebie”. London wykrzyknęła: „Jeśli ktoś ci dokucza lub jest dla ciebie niemiły, powiedz: ‘Proszę, przestań’”. Trevor zauważył:

Les réponses de ces enfants me prouvent que nous naissons tous avec un attrait divin pour la gentillesse et la compassion. L'Évangile de Jésus-Christ nourrit ces caractéristiques divines, notamment celle d'être un artisan de paix, et les ancre dans notre cœur, pour notre profit dans cette vie et dans la suivante.

Être un artisan de paix chez soi

Deuxièmement, nous sommes des artisans de paix chez nous lorsque nous nous conformons au modèle du Seigneur dans nos relations : la persuasion, la longanimité, la gentillesse, la douceur et l'amour sincère.

Voici l'histoire inspirante d'une famille dont les membres se sont efforcés d'être des artisans de paix et de mettre ces principes en action.

Les enfants de cette famille avaient du mal à tisser des liens avec un adulte souvent grincheux, condescendant et brusque. Les enfants, blessés et frustrés, se sont demandé si la seule solution était d'imiter cette attitude mesquine.

Un soir, la famille a discuté ouvertement de ces tensions et des dégâts qu'elles causaient. Une idée s'est présentée : pas une simple solution, mais une expérience à faire.

Au lieu de s'abstenir de répondre ou de contre-attaquer, les enfants feraient quelque chose d'inattendu : ils répondraient avec gentillesse. Pas seulement une retenue polie, mais un déversement délibéré de mots doux et d'attentions, peu importe la réaction. Ils ont tous accepté d'essayer pendant un moment, puis de se réunir à nouveau pour en reparler.

Malgré une légère hésitation au départ, ils se sont attachés à ce plan de bon cœur.

Le résultat a été tout simplement remarquable.

La froideur a commencé à fondre. Les sourires ont remplacé les airs renfrognés. L'adulte, autrefois distant et sévère, a commencé à changer. Les enfants, encouragés par leur choix de montrer l'exemple avec amour, se sont réjouis de la transformation. Le changement a été si profond que le moment de se réunir pour en reparler n'est jamais venu. La gentillesse avait fait son œuvre en

„Jeśli zostanie jeden pączek i wszyscy go chcecie, podzielcie się nim”.

Reakcje tych dzieci są dla mnie dowodem na to, że wszyscy rodzimy się z boską skłonnością do życzliwości i współczucia. Ewangelia Jezusa Chrystusa pielęgnuje i wplata w nasze serca te boskie cechy, łącznie z czynieniem pokoju, błogosławiąc nas w tym życiu i w życiu, które nastanie.

Czynienie pokoju w domu

Po drugie, czynienie pokoju w naszych domach z wykorzystaniem wzoru Pana, aby wpływać na nasze wzajemne relacje poprzez: perswazję, wytrwałość, delikatność, życzliwość, łagodność i nieudawaną miłość.

Oto inspirująca historia, która pokazuje, jak pewna rodzina uczyniła czynienie pokoju sprawą rodzinną, stosując te zasady w praktyce.

Dzieci w tej rodzinie zmagaly się z relacjami z dorosłą osobą, której zachowanie było często zrzędlawe, protekcyjne i oschłe. Czując się zranione i sfrustrowane, zaczęły się zastanawiać, czy jedynym wyjściem jest reagowanie w ten sam nieprzyjemny sposób.

Pewnego wieczoru rodzina ta rozmawiała otwarcie o napięciach i konsekwencjach. I wtedy pojawił się pomysł — nie tylko rozwiązanie, ale pewien eksperyment.

Zamiast reagować milczeniem lub chęcią odwetu, dzieci zdecydowały, że zareagują w nieoczekiwany sposób: życzliwością. Nie tylko uprzejmą powściągliwością, ale celowym, płynącym z serca wylewem życzliwych słów i uprzejmych uczynków, bez względu na to, jak zostaną potraktowane w zamian. Wszyscy zgodzili się wypróbować to podejście przez pewien czas, a potem ponownie się spotkać i zastanowić nad rezultatami.

Choć na początku niektórzy się wahali, z otwartym sercem zobowiązali się do realizacji tego planu.

To, co wydarzyło się później, było wręcz niezwykle.

Zimne relacje zaczęły topnieć. W miejsce grymasów zawitały uśmiechy. Ta niegdyś zdystansowana i szorstka dorosła osoba zaczęła się zmieniać. Dzieci, wzmocnione przez swoją decyzję, aby kierować się miłością, odnalazły radość w tej przemianie. Zmiana była tak głęboka, że zaplanowane ponowne spotkanie okazało się zbędne. Życzliwość po cichu dokonała cudu.

douceur.

Des liens d'amitié sincère se sont formés et tout le monde a été édifié. En tant qu'artisans de paix, nous pardonnons et nous cherchons à édifier les gens plutôt qu'à les rabaisser.

Être un artisan de paix dans sa collectivité

Troisièmement, soyons des artisans de paix dans notre collectivité. Pendant les années difficiles de la Seconde Guerre mondiale, John A. Widstoe a dit : « La seule manière de créer une communauté paisible, c'est de former des hommes et des femmes qui aiment et font régner la paix. Chaque personne, par cette doctrine du Christ, [...] a entre ses mains la paix du monde. »

La belle histoire suivante illustre ce précepte.

Il y a quelques années, un imam et un pasteur du Nigeria se trouvaient de part et d'autre d'un fossé religieux. Chaque partie avait grandement souffert. Pourtant, par le pouvoir guérisseur du pardon, ils ont choisi d'avancer ensemble.

L'imam Muhammad Ashafa et le pasteur James Wuye sont devenus des amis et des partenaires de la paix. Ils ont fondé un centre pour la médiation entre les religions. Ils incitent maintenant d'autres personnes à remplacer la haine par l'espérance. Deux fois nominés pour le prix Nobel de la paix, ils ont récemment reçu le premier prix de la paix du Commonwealth.

Ces anciens ennemis voyagent maintenant côte à côte, rebâtissant ce qui a été détruit. Ils sont des témoins vivants que l'invitation du Sauveur à être des artisans de paix est non seulement possible, mais aussi puissante.

Quand nous découvrons la gloire de Dieu, nous ne sommes « pas enclins à [nous] nuire les uns aux autres, mais à vivre en paix ». Dans nos assemblées et nos collectivités, choisissons de nous voir les uns les autres comme des enfants de Dieu.

Programme d'une semaine pour procurer la paix

Pour résumer, je vous lance une invitation. Pour être un artisan de paix, il faut agir. Qu'allons-nous faire, individuellement, dès demain ? Je vous propose un programme d'une semaine, en trois étapes, pour être des artisans de paix.

Un foyer sans querelles : Quand une dispute

Z czasem ukształtowały się prawdziwe więzy przyjaźni, które wszystkich podniosły na duchu. Osoby czyniące pokój wybaczą bliźnim i celowo ich podbudowują, zamiast ich niszczyć.

Czynienie pokoju w naszych społecznościach

Po trzecie, czynienie pokoju w naszych społecznościach. W niespokojnych latach II wojny światowej Starszy John A. Widstoe nauczał: „Jedynym sposobem na kreowanie pokojowo nastawionej społeczności jest kreowanie mężczyzn i kobiet, którzy miłują i szerzą pokój. Każdy z osobna, dzięki tej doktrynie Chrystusa [...] trzyma w swoich rękach pokój [całego] świata”.

Poniższa historia pięknie ilustruje tę zasadę.

Kilka lat temu dwaj mężczyźni — muzułmański imam i chrześcijański pastor z Nigerii — znaleźli się po przeciwnych stronach bolesnego podziału religijnego. Każdy z nich wielce cierpiał. A jednak, dzięki uzdrawiającej mocy wybaczenia, zdecydowali się kroczyć wspólną ścieżką.

Imam Muhammad Ashafa i pastor James Wuye stali się przyjaciółmi i nieoczekiwanymi partnerami pokoju. Wspólnie założyli centrum mediacji międzywyznaniowej. Teraz uczą innych ludzi, jak zastępować nienawiść nadzieją. Dwukrotnie nominowani do Pokojowej Nagrody Nobla, niedawno zostali pierwszymi laureatami Pokojowej Nagrody Wspólnoty Narodów.

Ci dawni wrogowie podróżują teraz ramię w ramię, odbudowując to, co zostało zniszczone, jako żywi świadkowie tego, że zaproszenie Zbawiciela, aby czynić pokój, jest nie tylko możliwe do spełnienia — jest ono pełne mocy.

Kiedy dojdziemy do poznania chwały Bożej, „nie [będziemy] krzywdzić jeden drugiego, lecz żyć spokojnie”. Obyśmy w naszych kongregacjach i społecznościach wybierali postrzeganie siebie nawzajem jako dzieci Boga.

Plan czynienia pokoju przez tydzień

Podsumowując, oferuję zaproszenie. Czynienie pokoju wymaga działania — jak to może wyglądać w naszym przypadku, poczynając od jutra? Czy zechcielibyście rozważyć trzyetapowy plan czynienia pokoju przez tydzień?

Wolna od sporów strefa w domu: Kiedy

commence, arrêtez-vous et reprenez du début avec des mots doux et des attentions aimantes.

Construisez des ponts numériques : Avant une publication en ligne, une réponse ou un commentaire, posez-vous la question : « Vais-je construire un pont ? » Sinon, arrêtez-vous. Ne l'envoyez pas. Répandez plutôt la bonté. Publiez la paix au lieu de la haine.

Réparez et réunissez : Chaque membre de la famille tend la main à une personne avec qui la relation s'est détériorée pour s'excuser, servir, réparer et réunir.

Conclusion

Cela fait plusieurs mois que je me sens indéniablement poussé à transmettre ce message : « Heureux ceux qui procurent la paix. » Pour finir, je voudrais faire part de quelques impressions qui me sont venues pendant cette période.

Être un artisan de paix est une vertu chrétienne. Les artisans de paix sont parfois qualifiés de naïfs ou de faibles par diverses personnes. Pourtant, être un artisan de paix n'est pas une faiblesse, mais une force que le monde ne comprend pas toujours. Être un artisan de paix demande du courage et nécessite des compromis, pas le sacrifice des principes. Un artisan de paix dirige avec le cœur ouvert et non l'esprit fermé. Il approche autrui avec les mains tendues, pas les poings serrés. Être un artisan de paix n'est pas une nouvelle mode. Ce principe a été enseigné par Jésus-Christ lui-même, dans la Bible et dans le Livre de Mormon. Il a depuis été enseigné par les prophètes modernes, depuis les premiers jours du Rétablissement jusqu'à aujourd'hui.

Nous remplissons notre rôle divin d'enfant d'un Père céleste aimant en nous efforçant d'être des artisans de paix. Je témoigne de Jésus-Christ, le Prince de la Paix, le Fils du Dieu vivant, au nom de Jésus-Christ. Amen.

narastają spory, zatrzymajcie się i zresetujcie, poczynając od życzliwych słów i uczynków.

Cyfrowe budowanie mostów: Przed opublikowaniem, odpowiedź lub komentowaniem treści w Internecie, zadajcie sobie pytanie: „Czy to zbuduje most?”. Jeśli nie, to się powstrzymajcie. Nie wysyłajcie tej wiadomości. Zamiast tego dzielcie się dobrocią. Głoście pokój zamiast nienawiści.

Naprawa i ponowne zjednoczenie: Niech każdy z członków rodziny zidentyfikuje napiętą relację, aby przeprosić, czynić posługę, naprawić i ponownie zjednoczyć.

Podsumowanie

Minęło kilka miesięcy, odkąd odniosłem niezaprzeczalne wrażenie, które przywiodło mnie do tego przesłania: „Błogosławieni pokój czyniący”. Na zakończenie chciałbym podzielić się odczuciami, które od tamtej chwili przeszły moje serce.

Czynienie pokoju jest atrybutem Chrystusowym. Osoby czyniące pokój są czasami — zewsząd — uważane za naiwne lub słabe. Bycie osobą czyniącą pokój nie oznacza jednak bycia słabym, lecz silnym w sposób, którego świat może nie zrozumieć. Czynienie pokoju wymaga odwagi i kompromisu, ale nie wymaga poświęcenia zasad. Czynienie pokoju to przewożenie z otwartym sercem, a nie z zamkniętym umysłem. To podchodzenie do siebie nawzajem z wyciągniętymi rękami, a nie z zaciśniętymi pięściami. Czynienie pokoju to nie jakaś nowość, którą właśnie opublikowano. Nauczał o tym sam Jezus Chrystus, zarówno w Biblii, jak i w Księdze Mormona. Od najwcześniejszych dni Przywrócenia aż po dzień dzisiejszy współcześni prorocy nauczają o czynieniu pokoju.

Kiedy staramy się czynić pokój, wypełniamy naszą boską rolę jako dzieci kochającego Ojca Niebieskiego. Składam świadectwo o Jezusie Chrystusie, który jest Księciem Pokoju, Synem Boga żywego, w imię Jezusa Chrystusa, amen.